

Den 10. februar 2006

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændring af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 884 af 18. august 2004, som ændret ved lov nr. 567 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 80, stk. 1, nr. 3, affattes således:
”3) 7 medlemmer, der udpeges af Folketinget.
2. I § 80, stk. 2, ændres ”opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer” til:
”have bestået juridisk kandidateksamen”.
3. I § 80 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
”Stk. 3. Formanden drager omsorg for, at nævnet i nødvendigt omfang bistås af sagkyndige eksperter.”
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.
4. I § 80, stk. 3, der bliver stk. 4, udgår ”Suppleanten deltager kun i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid.”
5. § 80, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:
”Valg af de af Folketinget og Højesteret udpegede medlemmer gælder for 4 år. I tilfælde af udtræden udpeges og vælges et nyt medlem for den resterende del af perioden.”

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 572 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 105, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer” til: ”have bestået juridisk kandidateksamen” og i *2. pkt.* ændres ”opfylde de almindelige betingelser for at være dommer” til: ”have bestået juridisk kandidateksamen”.

2. § 106, *stk. 3*, ophæves og i stedet indsættes:

”*Stk. 3.* Formanden eller dennes stedfortræder kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, samt i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Stk. 4. Miljøministeren kan nedsætte et udvalg blandt nævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.”

§ 3

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 28. september 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 564 af 24. juni 2005 og § 2 i lov nr. 545 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 51 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Miljøministeren kan nedsætte et eller flere udvalg blandt nævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgenes virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.”

Stk. 4-9 bliver herefter til *stk. 5-10*.

2. I § 50, *nr. 2* udgår: ”jf. § 51, *stk. 3*”.

3. I § 51, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres ”*stk. 5*” til: ”*stk. 6*”.

4. I § 51, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, ændres ”*stk. 5*” til: ”*stk. 6*”.

5. I § 51, *stk. 8*, der bliver *stk. 9*, ændres ”og *5*” til: ”og *6*”.

§ 4

I lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som ændret ved lov nr. 256 af 12. april 2000 og senest ved § 13 i lov nr. 564 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 55 affattes således:

” § 55. Afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, § 105, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser om plantebeskyttelsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EF-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri samt fra Landbrugsrådet, Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 3. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 4. Miljøministeren kan nedsætte et udvalg blandt nævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

Stk. 5. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af:

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der har en individuel interesse i sagens udfald. ”

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.”

§ 5

I lov om miljø og genteknologi, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 3. december 2002, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 565 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Til Miljøklagenævnet kan endvidere påklages vilkår fastsat i medfør af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 3, til sikring af det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation af laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforsøg.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 6

I lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning foretages følgende ændring:

1. I § 3 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

”*Stk. 8.* Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 8, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.”

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 6 træder i kraft den 1. juli 2006

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere overgangsregler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Håndhævelse af miljølovgivningen er på dagsordenen. En naturlig del af den skærpede fokus på håndhævelse er, at det også sikres, at klagestrukturen på miljøområdet fungerer hensigtsmæssigt.

Der har været rejst spørgsmål om Naturklagenævnets sammensætning – senest i sommeren 2005. På den baggrund har Miljøministeriet gennemgået Naturklagenævnets sammensætning og struktur, og der har vist sig et behov for ændringer, der tager sigte på særligt følgende problemstillinger:

- Den politiske repræsentation i nævnet afspejler i dag ikke Folketingets sammensætning,
- der inddrages i dag ikke i tilstrækkeligt omfang sagkyndige eksperter i Naturklagenævnets afgørelser, og
- de gældende regler for suppleanters deltagelse kan indebære u hensigtsmæssige situationer.

Med lovforslagets § 1 tages der højde for disse problemer ved forslag til ændringer af naturbeskyttelsesloven.

Som led i kommunalreformen er der vedtaget ændringer i klagesystemerne, hvorved de fleste klagesager i Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen med virkning fra den 1. januar 2007 er overført til henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Hermed får Miljøklagenævnet langt flere sager end hidtil. Med lovforslaget foreslås, at kompetencen for formanden for Miljøklagenævnet til at træffe afgørelser i klagesager udvides, således at formanden eller dennes stedfortræder på egen hånd kan afgøre sager på nævnets vegne, når sagerne ikke er større eller principielle.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at der kan indføres en visitationsprocedure for, hvilke sager der skal behandles i selve Miljøklagenævnet i lighed med, hvad der gælder på Naturklagenævnets område. I Naturklagenævnet foregår visitationsprocessen ved, at udvalgets medlemmer løbende får tilsendt oversigter over sager med angivelse af formandssager til kommentering. På grund af Miljøklagenævnets anderledes sammensætning foreslås det, at miljøministeren får bemyndigelse til at nedsætte et eller flere udvalg, som kan henvise sager til en egentlig nævnsbehandling, samt fastsætte regler for udpegning af medlemmer til udvalgene og disses virksomhed.

Herudover retter lovforslagets § 5 op på en tidligere fejl i lov om miljø og genteknologi, som utilsigtet kan give klageadgang til miljøministeren over særskilte vilkår til sikring af det ydre miljø i afgørelser efter beskæftigelsesministerens bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø og foreslår hjemmel til, at der kan klages til Miljøklagenævnet i stedet.

Endvidere justeres i § 6 overgangsbestemmelsen i kommunalreform-ændringen af planloven, således at planlovens § 52 om ministerens adgang til at delegerer sine beføjelser efter loven og til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, som er truffet efter bemyndigelse, også kommer til at gælde de beføjelser, der følger af overgangsordningen i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).

2. Lovforslagets formål og indhold

Naturbeskyttelsesloven

Naturklagenævnet er øverste administrative myndighed i frednings-sager og klageinstans for afgørelser efter en række love om regulering af fast ejendom: planloven, naturbeskyttelsesloven, råstofloven, skovloven, masteloven, sommerhusloven, kolonihaveloven, lov om miljømål og lov om miljøvurdering af planer og programmer. Naturklagenævnet kan populært betegnes som et lægmandsnævn.

I Naturklagenævnets behandling af sager deltager formanden (jurist), 2 højesteretsdommere samt et antal læge medlemmer udpeget ved, at hvert af de partier, der er repræsenteret i Folketingets Finansudvalg, har valgt et medlem (antallet varierer således i forhold til antallet af partier i Finansudvalget og nævnet har varieret med mellem 8 og 13 medlemmer). For tiden har nævnet 10 medlemmer. Nævnet behandler årligt knap 1.900 sager. Nævnet er karakteriseret ved en høj grad af formandskompetence, og formanden afgør i dag hovedparten af sagerne – ca. 85 pct.

Begrundelsen for at inddrage lægmænd i behandling af klagesager generelt er behovet for, at almene og samfundsmæssige synspunkter indgår i en samlet vurdering og afvejning af sagerne. Personer indstillet af politiske partier vurderes som gode repræsentanter for ”folkets stemme” i sager, hvor der skal udøves et skøn.

Hovedparten af de sager, der behandles af Naturklagenævnet som klageinstans, er afgjort i første instans af kommunalbestyrelser (eller amtsråd indtil 1. januar 2007) og lokale fredningsnævn, mens et begrænset antal af sagerne afgøres af Skov- og Naturstyrelsen. Der er derfor - også historisk set - en god begrundelse for, at Naturklagenævnets lægmedlemmer udpeges politisk og på landsniveau. Helt tilbage fra den første naturfredningslov i 1917 (Lov nr. 245 af 8. maj 1917) har der siddet landspolitisk udpegede lægmedlemmer i Overfredningsnævnet, som primært behandlede fredningssager og klagesager fra fredningsnævnene – 2 medlemmer udpeget af Folketinget og 2 medlemmer udpeget af Landstinget.

Udpegning af den politiske repræsentation i Naturklagenævnet via Folketingets Finansudvalg blev først indført med naturfredningsloven fra 1969 (Lov nr. 314 af 18. juni 1969, jf. Lovtidende.....) og var oprindelig begrundet i det tidligere Overfredningsnævns karakter. Nævnets væsentligste sagsområde var som nævnt fredningssager og klager over fredningssager, og en række af disse medførte særdeles store statslige erstatninger. Derfor var det dengang hensigtsmæssigt at koble udpegningen af lægmedlemmer til nævnet til Folketingets Finansudvalg. I mellemtiden er langt flere partier repræsenteret i Folketinget, og antallet af lægmedlemmer er derfor i dag langt større

end oprindeligt. Hertil kommer, at Finansudvalgets sammensætning tidligere svarede til Folketingets flertal, fordi der var få partier repræsenteret i Folketinget. I dag er det derimod sådan, at Finansudvalgets sammensætning ikke afspejler Folketingets politiske sammensætning.

I dag udgør fredningssager kun en meget lille del af Naturklagenævnets samlede sagsmængde. Den historiske begrundelse for det gældende system, hvorefter lægmændene indstilles af de partier, der har medlemmer i Folketingets Finansudvalg, er derfor ikke til stede i dag. Det er derfor ikke længere en forudsætning, at Finansudvalget skal være indstillingsgrundlag. Med lovforslaget flyttes indstillingen af lægmedlemmer derfor ”tilbage” til Folketinget, så den politiske repræsentation i Naturklagenævnet balancerer bedre med Folketingets politiske sammensætning.

Erfaringen har vist, at der i nogle sager med fordel vil kunne inddrages sagkyndige som f.eks. biologer eller landskabsmæssige eksperter i videre omfang end i dag. Det kunne f.eks. være tilfældet i sager vedrørende de generelt beskyttede naturtyper efter naturbeskyttelseslovens § 3. Ud fra en ressourcemæssig betragtning samt ud fra en vurdering af sagernes karakter, vurderes deltagelse af sagkyndige eksperter i nævnet i samtlige sager ikke at være nødvendig. En model, hvorefter nævnet består af sagkyndige eksperter efter behov, forekommer mest fornuftig. Det er efter forslaget op til formanden at drage omsorg for, at inddragelsen sker i nødvendigt omfang.

I henhold til den gældende bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 80, stk. 3, udpeges og vælges der en suppleant for hvert medlem i nævnet, idet suppleanten kun kan deltage i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid. Den restriktive suppleantbestemmelse kan være u hensigtsmæssig i visse situationer. Det foreslås, at begrænsningerne i suppleanters deltagelse ophæves, således at suppleanter fremover kan indtræde, når et medlem har forfald. Det forudsættes, at suppleanterne holdes løbende orienteret om sagerne og ajourført med nævnets mødekalender, så de løbende kan træde ind i medlemmernes sted.

Miljøbeskyttelsesloven, havmiljøloven og lov om kemiske stoffer og produkter

Med vedtagelsen af lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet (Lov nr. 569 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov nr. 564 af 24. juni 2005 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love, lov nr. 565 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljø og genteknologi, lov nr. 568 af 21. juni 2005 om ændring af lov om forurenede jord samt lov nr. 570 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v., jf. Folketingstidende.... blev Miljøklagenævnet med virkning fra den 1. januar 2007 eneste klageinstans for en række sager efter miljølovgivningen. Dette medfører, at Miljøklagenævnet fra dette tidspunkt vil få tilført et større antal klagesager, som hidtil har været behandlet af Miljøstyrelsen, henholdsvis Skov- og Naturstyrelsen.

Miljøklagenævnet er oprettet ved den første miljøbeskyttelseslov (ikrafttræden den 1. oktober 1974) som et uafhængigt, sagkyndigt organ. Nævnet er klagemyndighed for en række afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Miljøklagenævnet består af en formand og en eller flere stedfortrædere for denne samt et stort antal beskikkede medlemmer. De beskikkede medlemmer udpeges for en 4-årig periode af

miljøministeren som altovervejende hovedregel efter indstilling fra på den ene side visse erhvervsorganisationer og på den anden side Miljøstyrelsen eller Skov- og Naturstyrelsen.

Den enkelte sag behandles af formanden (stedfortræder) samt to eller fire beskikkede medlemmer. Efter gældende ret kan Miljøklagenævnets formand (stedfortræder) kun i begrænset omfang træffe afgørelse på nævnets vegne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 106, stk. 3. Ifølge denne bestemmelse er formandens kompetence begrænset til "særlige tilfælde". Dette omfatter f.eks. sager, hvor nævnet gennem behandling af et større antal ensartede sager har fastlagt en praksis, samt sager, hvis afgørelse beror på en ren juridisk-administrativ vurdering, herunder f.eks. afvisning af sager som følge af overskridelse af klagefrist, manglende klageberettigelse.

De nye sager, som vil tilgå nævnet, vil i større omfang være karakteriseret ved, at der er tale om mindre sager, som ikke har en sådan teknisk kompleksitet, at der er behov for særlig sagkyndige medlemmer til sagens afgørelse, ligesom nævnet ikke har udviklet en fast praksis. Formandens nuværende kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne er imidlertid for snæver til at kunne omfatte disse sager.

Det foreslås derfor, at formandens kompetence udvides således, at formanden kan træffe afgørelse i alle sager, der ikke er større eller principielle. Dette svarer til den afgrænsning af Miljøklagenævnets kompetence i det hele taget, som er fastsat i miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven. Ved vurderingen af, hvad der skal anses for større eller principielt, kan der derfor henvises til forarbejderne til miljøbeskyttelsesloven og til den praksis, der har dannet sig herom. Se bemærkningerne til § 2, nr. 1. I overensstemmelse med hidtidig praksis vil formanden efter forslaget endvidere kunne træffe afgørelse i sager, der alene beror på en juridisk vurdering, f.eks. spørgsmål om fortolkning af hjemmel til påbud m.v. Dette skyldes, at der ikke er jurister blandt de sagkyndige medlemmer af nævnet, hvorfor et krav om egentlig nævnsbehandling i disse tilfælde ikke er hensigtsmæssigt.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at der kan indføres en visitationsprocedure for, hvilke sager der skal behandles i selve Miljøklagenævnet i lighed med, hvad der gælder på Naturklagenævnets område. I Naturklagenævnet foregår visitationsprocessen ved, at udvalgets medlemmer løbende får tilsendt oversigter over sager med angivelse af formandssager til kommentering. På grund af Miljøklagenævnets anderledes sammensætning foreslås det, at miljøministeren får bemyndigelse til at nedsætte et eller flere udvalg, som kan henvise sager til en egentlig nævnsbehandling samt fastsætte regler for udpegning af medlemmer til udvalgene samt for udvalgenes virksomhed.

Det er tanken, at et sådant udvalg periodisk vil få forelagt kortfattede oplysninger om samtlige sager, der indbringes for nævnet. Af oplysningerne vil skulle fremgå, hvad sagen vedrører, og hvem sagen er visiteret til - nævnet eller formanden. Udvalgsmedlemmerne vil herefter have mulighed for at henvise sager, der ikke er visiteret til egentlig nævnsbehandling, til behandling i selve nævnet. Det vil være tilstrækkeligt, at blot ét af udvalgets medlemmer ønsker en sag behandlet af nævnet, og der forudsættes således hverken votering eller enighed blandt udvalgets medlemmer.

Det er endvidere tanken, at udvalget sammensættes af ministeren blandt de beskikkede medlemmer af nævnet og efter indstilling fra de samme organisationer og styrelser, som over for ministeren indstiller medlemmer til nævnet. Hermed sikres det, dels at organisationerne får indflydelse på, hvem der kan henvise sager til behandling i nævnet, dels at den generelle erhvervs- eller branchemæssige sagkundskab, henholdsvis miljømæssige sagkundskab, som medlemmerne

repræsenterer, bliver repræsenteret også i dette udvalg. Udvalget forventes, som ved sagernes behandling i nævnet i øvrigt, at skulle bestå af lige mange fra hver af de 2 grupper.

Som nævnt ovenfor veksler de indstillingsberettigede organisationer fra lovområde til lovområde, idet indstillingsretten afspejler, hvilke brancher eller erhvervsområder der reguleres ved de afgørelser, der er underlagt nævnskompetence.

Det foreslås derfor, at der kan nedsættes et udvalg for hvert af de "hovedområder", som Miljøklagenævnet modtager klager fra. Dette medfører, at der skal nedsættes ét udvalg, som dækker sagerne efter miljøbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven, jordforureningsloven, miljømålsloven, miljøoplysningsloven samt kvoteloven, ét udvalg for sager efter lov om kemiske stoffer og produkter, samt to udvalg (for henholdsvis klapsager og hurtigfærgesager) efter havmiljøloven.

Klager over afgørelser efter § 8 i lov om miljø og genteknologi skal endvidere behandles i Miljøklagenævnet. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til loven (Folketingstidende 1986.. spalte...), at det var en væsentlig forudsætning, at sagkyndige medlemmer behandler klagesager på dette område, hvorfor en udvidelse af formandens kompetence ikke foreslås på dette område.

Lov om miljø og genteknologi

Skov- og Naturstyrelsen fastsætter vilkår til sikring af det ydre miljø, som indgår i Arbejdstilsynets afgørelser efter Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø om klassifikation i forbindelse med fremstilling og anvendelse af genetisk modificerede organismer i laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforsøg.

Efter de gældende bestemmelser vil der i regler udstedt efter § 7, stk. 3, i lov om miljø og genteknologi skulle fastsættes klageadgang til miljøministeren over disse vilkår. Dette har ikke været hensigten i forbindelse med den oprindelige udformning af bestemmelserne. Med lovforslaget fastsættes derfor, som det har været hensigten, klageadgang til Miljøklagenævnet. Herefter vil der blive udstedt en bekendtgørelse i medfør af genlovens § 7, stk. 3, om fastsættelse af vilkår med klageadgang herover til Miljøklagenævnet.

Lov om ændring af lov om planlægning

Det foreslås at udstrække den gældende adgang i planlovens § 52, stk. 3, for miljøministeren til at bemyndige en styrelse eller tilsvarende institution under Miljøministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, til også at gælde de beføjelser, der følger af overgangsordningen i lov om ændring af lov om planlægning, til bl.a. at ændre eller ophæve opretholdte regionplanretningslinjer.

Der foreslås endvidere at udstrække den gældende adgang i planlovens § 52, stk. 4, for ministeren til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren, til også at gælde de afgørelser, der efter bemyndigelse træffes efter overgangsordningen i lov om ændring af lov om planlægning.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Vedtagelsen af lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet, jf. afsnit 2 ovenfor, indebærer, at Miljøklagenævnet fra den 1. januar 2007 årligt får tilført i størrelsesorden 400 sager, heraf ca. 300 klagesager, som Miljøstyrelsen hidtil har behandlet og ca. 100 klagesager, som Skov- og Naturstyrelsen hidtil har behandlet. På grund af den begrænsede

formandskompetence, som gælder efter lovene i dag, ville denne overførsel af klagesager fra styrelserne som udgangspunkt indebære nogle merudgifter til honorering af de sagkyndige nævnsmedlemmer og sekretariatsbistand.

Som anført ovenfor, skønnes hovedparten af disse sager imidlertid ikke at have en sådan teknisk kompleksitet, at dette nødvendiggør en egentlig nævnsbehandling. En egentlig nævnsbehandling, som ville være påkrævet efter de gældende regler om Miljøklagenævnet, ville derfor virke unødigt fordyrende på klagesagsbehandlingen.

Forslaget om at udvide formandens kompetence vil derfor reducere de ekstra omkostninger, som ellers skulle have været afholdt til nævnsbehandling. Nævnet afgjorde 53 sager i 2004. I 14 af de 53 sager medvirkede nævnsmedlemmer. Miljøklagenævnet aflønner de sagkyndige på timebasis, og anvender i dag ca. kr. 100.000 kr. på årsbasis på vederlagsbetaling til nævnsmedlemmer, hvilket i gennemsnit svarer til ca. 7.600 kr. pr. sag. Hertil kommer rejseomkostninger på ca. 3.200 kr., svarende til gennemsnitligt ca. 230 kr. pr. sag.

Meromkostningerne ved nævnsbehandling af en sag kan således anslås til gennemsnitligt at udgøre kr. 7.800, hvortil kommer øget sekretariatsbistand. Der er tale om ca. angivelse, da både antallet af sager, benyttede timer og antallet af f.eks. sagkyndige, der deltager i behandlingen af en sag varierer.

Det skønnes, at formanden med de gældende regler ville kunne afgøre ca. 50 af de 400 sager, der bliver overført til nævnet pr. 1/1 2007. Resten, ca. 350, sager ville kræve en egentlig nævnsbehandling med deraf følgende udgifter på ca. 2,7 mio. kr.. Efter forslaget skønnes ca. 300 sager imidlertid at kunne afgøres af formanden og ca. 100 sager kræve en egentlig nævnsbehandling. Forslaget reducerer således antallet af potentielle nævnsbehandlinger med ca. 250 sager om året, svarende til ca. 1,9 mio. kr.

Forslaget om at udvide formandskompetencen i Miljøklagenævnet vil således isoleret set indebære en reduktion af de samlede årlige meromkostninger til ca. 800.000 kr.

Forslaget om muligheden for at inddrage sagkyndig bistand i forbindelse med Naturklagenævnets afgørelser skønnes at medføre merudgifter på ca. 150.000 kr. årligt.

Lovforslagets øvrige forslag skønnes at være udgiftsneutrale.

Lovforslaget indebærer ikke udgifter for kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at medføre konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at medføre konsekvenser for borgerne.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes samlet set ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

Sammenfattende skema

	Positive Konsekvenser/mindre udgifter	Negative Konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for Stat: Kommuner	Sparede fremtidige merudgifter i forbindelse med udvidelse af formandskompetencen i MKN på 1,9 mio. kr.	Merudgifter til sagkyndig bistand i NKN på 150.000 kr.
Administrative konsekvenser for stat: for kommuner:	- ingen - ingen	- ingen - ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser borgere:	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser:	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten:	Ingen EU-retlige aspekter	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om naturbeskyttelse)

Til nr. 1

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger er udpegning af den politiske repræsentation i Naturklagenævnet via Folketingets Finansudvalg oprindeligt begrundet i, at Overfredningsnævnets væsentligste sagsområde var fredningssager og klager over fredningssager, som ofte medførte særdeles store statslige erstatninger. Da den historiske begrundelse for at koble udpegning af lægmedlemmer til Finansudvalget ikke længere er til stede, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger, flyttes udpegningsretten med forslaget derfor fra Finansudvalget tilbage til Folketinget, som det var tilfældet før 1969. Efter forslaget skal Folketinget indstille 7 medlemmer til Naturklagenævnet. Det lades således op til Folketinget at fordele posterne. Som det fremgår af nr. 2, foreslås det, at udpegningen som hidtil gælder for 4 år. Miljøministeren vil skriftligt anmode Folketinget om at foretage indstilling til udpegning.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i § 80, stk. 2, skal formanden og viceformændene opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer. Efter ændringen af retsplejelovens regler i 1998 (Lov nr.) er det i medfør af retsplejelovens § 42, stk. 4, en betingelse for at blive udnævnt som landsdommer, at den pågældendes egnethed som dommer har været bedømt i landsretten. Naturbeskyttelsesloven fortolkes i dag således, at formanden og viceformændene ikke skal *være* dommere og heller ikke skal opfylde betingelsen i retsplejelovens § 42, stk. 4, om at den pågældendes egnethed som dommer skal have været bedømt i landsretten, men skal have bestået juridisk kandidateksamen og have juridisk ”tyngde”. Naturklagenævnet er et domstolslignende nævn, som har den endelige administrative afgørelse i væsentlige sager på natur- og planområdet, og udover juridisk kandidateksamen forudsættes derfor endvidere solidt juridisk erfaringsgrundlag. Bestemmelsen foreslås ændret, fordi retsplejelovens regler er ændret, men den hidtidige fortolkning forudsættes uændret.

Til nr. 3

Det foreslås, at § 80 suppleres med et nyt stk. 3, hvorefter formanden forpligtes til at drage omsorg for, at nævnet i nødvendigt omfang bistås af sagkyndige eksperter. I erstatningsspørgsmål bistås nævnet i dag i nødvendigt omfang af en konsulent fra Skatteministeriet. Det forudsættes, at sagkyndig bistand fra andre eksperter, herunder f.eks. biologer eller landskabsmæssige eksperter, inddrages i nævnets sagsbehandling på tilsvarende måde. De sagkyndige eksperter vil f.eks. kunne bistå ved udarbejdelse af responsa og/eller deltagelse i besigtigelser i de sager, hvor formanden vurderer, at der er behov for det. De sagkyndiges bidrag indgår efterfølgende i nævnets votering, uden at den sagkyndige dermed tillægges beslutningskompetence.

Til nr. 4

For at imødegå de sager, hvor lovens restriktive suppleantordning kan medføre en uhensigtsmæssig situation, foreslås under nr. 4, at den gældende bestemmelse om, at suppleanten kun deltager i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid, udgår. Det forudsættes, at suppleanterne holdes løbende orienteret om sagerne og ajourført med nævnets mødekalender, så de løbende kan træde ind i medlemmernes sted.

Til nr. 5

Som hidtil foreslås det, at valg af udpegede medlemmer er gældende for 4 år. Og som hidtil vil nyudpegning og -valg midt i en periode kun gælde 4-års perioden ud.

Til § 2

(Lov om miljøbeskyttelse)

Til nr. 1

Der er tale om en tilpasning af bestemmelsen i lyset af ændringen af retsplejelovens regler om beskikkelse af landsdommere og dommere efter Retsplejelovens § 42, stk. 4. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen.

Efter den gældende bestemmelse i § 105, stk.1, skal formanden og dennes stedfortrædere opfylde de almindelige betingelser for at være henholdsvis landsdommer eller dommer. Efter ændringen af retsplejelovens regler i 1998 (Lov nr. om)? er det i medfør af retsplejelovens § 42, stk. 4, en

betingelse for at blive udnævnt som dommer, at den pågældendes egnethed som dommer i reglen har været bedømt i landsretten.

Miljøbeskyttelsesloven fortolkes i dag således, at formanden og ankecheferne ikke skal være dommere og heller ikke skal opfylde betingelsen i retsplejelovens § 42, stk. 4, om at den pågældendes egnethed som dommer skal have været bedømt i landsretten. Miljøklagenævnet er et domstolslignende nævn, som har den endelige administrative afgørelse i sager på miljøområdet. Nævnets formand og ankecheferne har en juridisk kandidateksamen, mens de øvrige nævnsmedlemmer besidder anden sagkundskab. Udover juridisk kandidateksamen forudsættes derfor at formanden og ankecheferne har et solidt juridisk erfaringsgrundlag og i øvrigt nyder den tillid, som bestridelsen af stillingen kræver.

Bestemmelsen foreslås ændret, fordi retsplejelovens regler er ændret, men den hidtidige fortolkning forudsættes uændret.

Til nr. 2

Ad stk. 3

Ændringen indebærer en udvidelse af formandens kompetence, således at denne på nævnets vegne kan træffe afgørelse i sager, som ikke er af større eller principiel betydning og i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Kriteriet ”større eller principiel” er hentet fra miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1, nr. 2. Ved vurderingen af om en sag er af større eller principiel betydning kan vejledning derfor hentes i bemærkningerne til bestemmelsen samt folketingsudvalgets betænkning, der indgående beskæftiger sig med kriterierne. Folketingstidende 1990/91 (2. samling), tillæg A, spalte 1579, og tillæg B, spalte 963. Miljøklagenævnet vil således efter forslaget blandt andet skulle behandle de sager, de hidtil har behandlet som 3. instans efter § 103, som eneste klageinstans. Af bemærkningerne fremgår, at der er tænkt på afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- eller naturværdier skal afvejes med andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, herunder afgørelser af særligt vidtrækkende økonomisk betydning for samfundet eller for afgørelsens adressat. Endvidere tænkes der på afgørelser, der rejser spørgsmål om den rigtige anvendelse af en lovregel eller som skønnes at få afgørende betydning for den administrative praksis. Kriteriet ”større” sigter til sagens miljømæssige indhold, dvs. til, om sagen vedrører et forureningsmæssigt problem, som er af mere end lokal betydning. Det er i denne forbindelse forureningspotentialet, der er afgørende for om sagen kan karakteriseres som større snarere end hvorledes ansøger i den konkrete sag har søgt forureningen begrænset.

Det er ikke hensigten at ændre på formandens kompetence i forhold til de sager denne allerede i dag træffer afgørelse i, se hertil de almindelige bemærkninger afsnit 2, ligesom formanden fortsat vil kunne afgøre rent juridiske spørgsmål.

Ad stk. 4

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til blandt de beskikkede medlemmer at kunne nedsætte et udvalg, som kan forlange en sag, som er visiteret til formanden, forelagt til afgørelse i selve nævnet. Det er hensigten, at bemyndigelsen udnyttes til, at ministeren udsteder regler om, at udvalget skal bestå af formanden samt et antal medlemmer, der afspejler sammensætningen i Miljøklagenævnet, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.

Dette indebærer, at Dansk Industri, Arbejdernes Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug i forening indstiller et antal medlemmer. Disse medlemmer skal tilføre relevant sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Miljøstyrelsen indstiller et tilsvarende antal medlemmer fra listen over de indstillede nævnsmedlemmer. Disse medlemmer skal sikre udvalget miljømæssig sagkundskab, herunder om og forureningers påvirkninger af vand, luft, jord og påvirkning af miljøet ved støj m.v..

Endelig vil bemyndigelsen blive udnyttet til at fastsætte regler om udvalgets virksomhed, herunder at ethvert udvalgsmedlem kan forlange en sag, som er visiteret til formanden, forelagt til afgørelse i selve nævnet. Se hertil de almindelige bemærkninger afsnit 2.

Til § 3

(Lov om beskyttelse af havmiljøet)

Til nr. 1

Det er hensigten, at ministeren kan nedsætte to udvalg, som kan forlange en sag, som er visiteret til formanden, forelagt til afgørelse i selve nævnet. Baggrunden herfor er, at Miljøklagenævnet ved behandlingen af klagesager efter havmiljøloven sammensættes forskelligt, afhængig af hvilke afgørelser der er påklaget.

For så vidt angår sager om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. lovens § 51, stk. 1, vil Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havn A/S, Trafikministeriet, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejdernes Erhvervsråd i forening skulle indstille et antal medlemmer. Disse medlemmer skal tilføre udvalget den relevante sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen vil skulle indstille et tilsvarende antal medlemmer med miljømæssig sagkundskab, herunder om vandmiljøproblemer ved klapning, vandstrømninger, påvirkning af fugleliv m.v.

Vedrører det påklagede forhold afgørelser om hurtigfærger, jf. lovens § 51, stk. 3, vil Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Rederiforening og Danmarks Navigatørforening i forening skulle indstille medlemmer. Disse medlemmer skal tilføre den relevante sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Herudover vil Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen skulle indstille et tilsvarende antal medlemmer. Disse medlemmer skal have indsigt i vandstrømninger og de miljømæssige problemer ved hurtigfærger, herunder for vandmiljø, dyreliv m.v.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2 og bemærkningerne til § 2.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring retter op på en fejlagtig henvisning i den gældende bestemmelse.

Til nr. 3–5

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af den foreslåede ændring i nr. 1.

Til § 4

(Lov om kemiske stoffer og produkter)

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 er en parallel til de tilsvarende bestemmelser i lovforslagets § 2 og 3.

På kemikalieloven forventes det, at Dansk Industri, Landbrugsrådet, Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening, vil skulle indstille et antal medlemmer. Disse medlemmer skal kunne repræsentere den relevante sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Herudover vil Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet i forening skulle indstille et tilsvarende antal medlemmer. Disse medlemmer skal bidrage med sagkundskab om dyreliv, vandmiljøet, herunder grundvandet i særdeleshed, viden om stoffers effektivitet, påvirkning af jord m.v.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2 samt bemærkningerne til § 2. Herudover er der tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen, herunder en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Til § 5

(Lov om miljø og genteknologi)

Til nr. 1

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger har det ikke været hensigten, at der skulle kunne klages til miljøministeren over vilkår om det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation i forbindelse med fremstilling og anvendelse af genmodificerede organismer i laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforsøg. Med forslaget skabes der derfor hjemmel til, at der kan klages til Miljøklagenævnet. Der har hidtil ingen klagesager været. Der vil blive udstedt bekendtgørelse i medfør af genlovens § 7, stk. 3, om fastsættelse af vilkår i Beskæftigelsesministeriets afgørelser med klageadgang til Miljøklagenævnet.

Til § 6

(Lov om planlægning)

Til nr. 1

Forslaget er enslydende med planlovens § 52, stk. 3 og 4.

Lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen), indeholder en overgangsordning, hvorefter retningslinjerne i "Regionplan

2005" opretholdes pr. 1. januar 2007 med samme retsvirkning som et bindende landsplandirektiv, indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner med det nye udvidede indhold.

Regionplanretningslinjerne forudsættes helt eller delvis ophævet, når der er tilvejebragt en kommuneplan efter de nye regler. Der vil kunne blive tale om en delvis ophævelse, hvis en kommune f.eks. ønsker at vedtage en kommuneplan eller tillæg til kommuneplanen, som kun for nogle emner indarbejder regionplanretningslinjer i kommuneplanen, ligesom der i konkrete tilfælde kan være behov for at fravige eller ændre regionplanretningslinjerne. Også i disse tilfælde skal ministeren ind og ophæve eller ændre regionplanretningslinjerne.

Miljøministerens hjemmel er indeholdt i ændringslovens § 3, stk. 7, hvorefter ministeren med virkning for en eller flere kommuner kan dispensere fra, helt eller delvis ophæve, ændre eller tilvejebringe tillæg til regionplanretningslinjer, der er opretholdt med samme retsvirkning som et landsplandirektiv.

Der gælder endvidere en særlig hjemmel i ændringslovens § 4, stk. 2, til at ophæve m.v. retningslinjer om grundvand og overfladevand i region- og kommuneplanen for Bornholm.

Med dette lovforslags § 6 foreslås, at miljøministeren får samme hjemmel, som er indeholdt i planloven, til at delegere disse beføjelser til en styrelse eller tilsvarende institution under Miljøministeriet. Det er tanken, at delegation skal ske til Skov- og Naturstyrelsen.

Det foreslås desuden, at miljøministeren får samme hjemmel som i den nugældende planlov til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet efter delegation, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Til § 7

Til stk. 1

Loven – på nær § 2, jf. nedenfor - træder i kraft den 1. januar 2007 samtidig med kommunalreformen. Det forudsættes, at ændringerne i nævnenes sammensætning og struktur forberedes i perioden fra lovens vedtagelse til lovens ikrafttrædelse, således at det nye Naturklagenævn kan nedsættes pr. 1. januar 2007, ligesom den udvidede formandskompetence i Miljøklagenævnet kan fungere fra denne dato.

Til stk. 2

Ændring af overgangsbestemmelsen i kommunalreform-ændringen af planloven træder i kraft den 1. juli 2006, da den i sagens natur netop også skal gælde perioden indtil kommunalreformens ikrafttræden.

Til stk. 3

Der fastsættes ikke i loven særlige overgangsbestemmelser, idet det forudsættes, at det nye Naturklagenævn i samme omfang, som det hidtil har været tilfældet, når et nyt Naturklagenævn nedsættes, respekterer det tidligere nævns afgørelser. Der er ikke fastsat skriftlige normer for, hvad et nyt nævn kan behandle/ændre i en verserende fredningssag, og vurderingen af, hvor meget det nye nævn kan beslutte, afhænger i høj grad af, hvor langt sagen er kommet. Men udgangspunktet er, at det nye nævn er bundet af de beslutninger, som det forrige nævn har truffet, selv om

Naturklagenævnet principielt ikke er bundet af sine beslutninger, førend der foreligger en endelig skriftlig afgørelse.

Hvis der efter det nye nævn er nedsat foreligger væsentlige nye eller ændrede omstændigheder, særligt i relation til økonomien vil sagen kunne tags sagen op på ny, også selv om det forrige nævn har tilkendegivet, hvad det har besluttet. Men der skal foreligge særlige omstændigheder, og dette sker i dag kun rent undtagelsesvist.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 80. Nævnet består af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) en formand, 2) 2 medlemmer, der udpeges af Højesteret blandt rettens medlemmer, og 3) et antal medlemmer, der udpeges ved, at hvert af de partier, der er repræsenteret i Finansudvalget, vælger et medlem. <p><i>Stk. 2.</i> Som stedfortræder for formanden kan fungere en viceformand. Formanden og viceformændene skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Samtidig med udpegning og valg af medlemmer efter stk. 1, nr. 2 og 3, udpeges og vælges en suppleant for hvert medlem. Suppleanten deltager kun i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid.</p> <p><i>Stk. 4.</i> De af partierne og Højesteret foretagne valg gælder for 4 år. Nyvalg af medlemmer og suppleanter i løbet af 4-års-perioden gælder dog</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 884 af 18. august 2004, som ændret ved lov nr. 567 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 80, stk. 1, nr. 3, affattes således: ”3) 7 medlemmer, der udpeges af Folketinget.”</p> <p>2. I § 80, stk. 2, ændres ”opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer” til: ”have bestået juridisk kandidateksamen”.</p> <p>3. I § 80 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: ”Stk. 3. Formanden drager omsorg for, at nævnet i nødvendigt omfang bistås af sagkyndige eksperter.” Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.</p> <p>4. I § 80, stk. 3, der bliver stk. 4, udgår ”Suppleanten deltager kun i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid.”</p> <p>6. § 80, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således: ”Valg af de af Folketinget og Højesteret</p>

<p>kun indtil denne periodes udløb. Når et parti ikke længere er repræsenteret i Finansudvalget, udtræder det pågældende medlem og suppleanten af Naturklagenævnet.</p>	<p>udpegede medlemmer gælder for 4 år. I tilfælde af udtræden udpeges og vælges et nyt medlem for den resterende del af perioden.”</p>
<p>§ 105. Miljøklagenævnets formand skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer. Stedfortræderne for formanden skal opfylde de almindelige betingelser for at være dommer.</p> <p>§ 106. Afgørelsen i de enkelte sager træffes af formanden eller en stedfortræder samt 2 eller 4 beskikkede medlemmer. De beskikkede medlemmer udpeges med lige mange fra hver af de to grupper, der er nævnt i § 105, stk. 2</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser i Miljøklagenævnet træffes ved stemmeflertal.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Formanden eller dennes stedfortræder kan i særlige tilfælde træffe afgørelse på nævnets vegne.</p>	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 572 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 105, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres ” opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer” til: ”have bestået juridisk kandidateksamen” og i <i>2. pkt.</i> ændres ”opfylde de almindelige betingelser for at være dommer” til: ” have bestået juridisk kandidateksamen”.</p> <p>2. § 106 <i>stk. 3</i>, ophæves og i stedet indsættes:</p> <p>”<i>Stk. 3.</i> Formanden eller dennes stedfortræder kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan nedsætte et udvalg, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.”</p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 28. september 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 564 af 24. juni 2005 og § 2 i lov nr. 545 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 51 indsættes efter <i>stk. 3</i> som nyt stykke:</p> <p>”<i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan nedsætte et eller flere udvalg, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet.</p>

§ 55. Det Miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, er klagemyndighed for afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil. Afgørelser om plantebeskyttelsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EF-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af

- 1) Afgørelsens adressat og
- 2) Enhver, der har en individuel interesse i sagens udfald. "

Stk. 3. Miljøklagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instruktion om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 4. Ved behandling af klagesager medvirker sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Industrirådet samt Landbrugsrådet, DE Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Dansk Erhvervsgartnerforening
- 2) Miljøstyrelsen og Direktoratet for Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 5 Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgenes virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov."

Stk. 4-9 bliver herefter til stk. 5-10.

§ 4

I om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som ændret ved lov nr. 256 af 12. april 2000 og senest ved § 5 i lov nr. 564 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 55 affattes således:

§ 55. Afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, § 105, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser om plantebeskyttelsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EF-listerne over aktive stoffer, godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri samt fra Landbrugsrådet, Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 3. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 4. Miljøministeren kan nedsætte et udvalg blandt nævnets medlemmer, som kan

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

Stk. 2. Til Miljøklagenævnet kan påklages afgørelser efter § 8 truffet af miljøministeren eller en styrelse i henhold til bemyndigelse.

Stk. 3. Klage indgives direkte til Miljøklagenævnet.

§ 3

Stk. 1. Regionplanretningslinjer, herunder kortbilag, der er tilvejebragt af amtsrådene og Hovedstadens Udviklingsråd efter de hidtil gældende regler, opretholdes, indtil de ændres eller ophæves i medfør af stk. 7 eller falder bort

henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

Stk.5. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af

- 1) Afgørelsens adressat, og
- 2) Enhver, der har en individuel interesse i sagens udfald. "

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

§ 5

I lov om miljø og genteknologi, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 3. december 2002, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 565 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Til Miljøklagenævnet kan endvidere påklages vilkår fastsat i medfør af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 3, til sikring af det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation af laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforsøg.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 6

I lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning foretages følgende ændring:

efter stk. 5 eller 6. Kommunalbestyrelserne skal overholde sådanne regionplanretningslinjer, som om de var udstedt i medfør af § 3, stk. 1, i lov om planlægning. Dette gælder dog ikke regionplanretningslinjer i regionplantillæg for VVM-pligtige anlæg omfattet af stk. 4.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne skal overholde forslag til regionplanretningslinjer, der ikke er endeligt vedtaget, hvis fristen for fremsendelse af indsigelser m.v. mod planforslaget er udløbet den 1. januar 2006, som om de var udstedt i medfør af § 3, stk. 1, i lov om planlægning, indtil de ændres eller ophæves i medfør af stk. 7 eller falder bort efter stk. 5 eller 6.

Stk. 3. Kommunalbestyrelser skal virke for gennemførelsen af regionplanretningslinjer, der er omfattet af stk. 1 eller 2, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen.

Stk. 4. Regionplanretningslinjer i regionplantillæg for VVM-pligtige anlæg vedtaget af amtsrådene og Hovedstadens Udviklingsråd efter de hidtil gældende regler opretholdes, som om de var retningslinjer i kommuneplaner vedtaget i medfør af § 11 a, nr. 7, i lov om planlægning som affattet ved denne lov.

Stk. 5. Regionplanretningslinjer for anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne og for kvaliteten af vandløb, søer og kystvande falder bort i det enkelte vanddistrikt ved ikrafttrædelsen af en vandplan efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), der gælder for vanddistriktet.

Stk. 6. Regionplanretningslinjer for anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden falder bort i den enkelte region ved ikrafttrædelsen af en råstofplan efter råstofloven, der gælder for regionen.

Stk. 7. Miljøministeren kan med virkning for en eller flere kommuner dispensere fra, helt eller delvis ophæve, ændre eller tilvejebringe tillæg til regionplanretningslinjer, jf. stk. 1 og 2. Det eller de berørte amtsråd eller Hovedstadens Udviklingsråd bistår indtil den 1. januar 2007 miljøministeren med at ændre eller tilvejebringe

1. I § 3 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

”*Stk. 8.* Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er

tillæg til disse regionplanretningslinjer efter nærmere aftale.

truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 8, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.”

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 6 træder i kraft den 1. juli 2006

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere overgangsregler.